

Forhandlingen om begge Dele. Mindretallet har derfor anset det for unyttigt og har for øvrigt ikke faaet levnet Tid til at udarbejde gennemgribende Ændringer. Det vilde for saa vidt ogsaa være formaalsløst, naar det paa Forhaand er givet, at Ændringsforslagene ikke kan gennemføres nu, idet man maa regne med, at de Tal, der skal bruges som Beregningsgrundlag, kan forskydes saa meget, at der senere skal anvendes et andet Beregningsgrundlag.

Mindretallet har derfor begrænset sig til udover Ændringsforslaget vedrørende Lovens § 6, nyt Stk. 3, dels at stille Forslag om Ændring i de konjunkturbestemte Paragraffer fra 1942 og Forslag om Genindførelse af *Huslejehjælp for Ikke-Forsørgere*, dels Forslag om en *midlertidig Støtte til Kasserne* begrænset til de Overgangsvanskeligheder, Kasserne har faaet ved at paatage sig Forpligtelser, der ligger ud over, hvad Kasserne kunde magte under normale Forhold, og som det vil være rimeligt, at Staten yder Bidrag til.

De *kommunistiske* Udvalgsmedlemmer paataaler, at der ved Behandlingen af et saa vigtigt Forslag ikke levnes den fornødne Tid til Drøftelsen og Undersøgelsen af Arbejdsløshedskassernes Forhold. Trods disse manglende Oplysninger synes det dog at fremgaa, at *Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasse*, selv med det sidste Aars relativt gode Beskæftigelse, ikke kan klare sine Forpligtelser uden at maatte skride til meget betydelige Forhøjelser af Medlemskontingentet.

Mindretallet kan tilslutte sig Forslagets Ide om Regulering af Dagpengenes Maksimum og Statstilskud i Henhold til Prisniveauets Svingninger, men finder ikke, at det officielle Pristal er et paalideligt Udtryk herfor. Det kan heller ikke godkende Udgangspunktet for Reguleringen. Gennem Aarene har Arbejdsløshedskasserne overtaget en Række sociale Foranstaltninger og Opgaver, uden at have erholdt en hertil svarende rimelig Forhøjelse af Statstilskuddet.

Under disse Omstændigheder stiller Mindretallet Forslag om *Forhøjelse af Dagpengenes Maksimumsbeløb og Ændring af Tilskudsskalaen* samt Forslag om *fuld Refusion af Bornetilløgene*. Det findes videre paakrævet, at *Karenstidsbestemmelsen ændres* saaledes, at der kun kræves Ventetid een Gang i en Kasses Regnskabsaar. Ligeledes stilles der Forslag om, at den forlængede Karenstid, der indførtes i Loven i 1942, nu udgaa, og at der gives udvidet Adgang til Dispensation fra den saakaldte 26 Ugers Bestemmelse.

Under Henvisning til, at *Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden* ikke er forhøjet siden 1937, hvor dettes ansattes til 15 Kr. pr. Helaarsarbejder, foreslaas dette Bidrag *fordoblet*.

Da Mindretallet er indforstaaet med, at selv et betydeligt forbedret Statstilskud ikke kan redde den øjeblikkelige økono-